

Til Folketingets Transportudvalg

Vedrørende L22 – forslag til lov om ændring af postloven

DI Transport opfordrer hermed til, at Folketinget ændrer forslag til lov om ændring af postloven (L22) så kontraktspakker fortsat er undtaget fra postloven.

Baggrund

Undtagelsen for kontraktspakker blev indført i bekendtgørelsen om postbefordring i 2011 af den daværende forligskreds bestående af Venstre, Konservative, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, og blev indskrevet i postloven, som §2, stk. 3, i forbindelse med revisionen i 2014 (Lov 172 af 26/2-2014).

Baggrunden for undtagelsen var et politisk ønske i forligskredsen om at adskille postleveringer af breve og pakker fra godstransport og spedition. Dette fremgår også af daværende transportminister Hans Chr. Schmidt svar på spm 11. til L44 (2010-11, 1.samling):

"Jeg skal hertil bemærke, at det ikke er hensigten med loven at ændre den hidtidige afgrænsning mellem speditions-, gods- og kurérbranchen på den ene side og postbranchen på den anden. Som udgangspunkt er spedition og godskørsel derfor ikke omfattet af postloven."

Undtagelsen af kontraktspakker her indtil videre været en meget velfungerende måde at adskille posttjenester fra godstransport og spedition, som er nem at forstå og efterleve for transportvirksomheder.

Hvad er en kontraktspakke?

En kontraktspakke er en forsendelse, hvor der er en aftale mellem en transportvirksomhed og en erhvervsvirksomhed om levere af flere pakker til en aftalt pris. Eksempelvis en aftale mellem en internetbutik og en transportvirksomhed om at levere deres pakker til internetbutikkens kunderne til en aftalt pris i kontrakten.

Det adskiller sig dermed fra en postpakke, der er en enkeltforsendelsen hvor en pakke indleveres til en fast listepriis og at kunden kan indlevere denne i postvirksomhedens netværk.

Umuligt at håndhæve og efterleve – hvad forskellen på stykgods og pakker?

Hvis man fjerner undtagelsen for kontraktspakker i postloven, så bliver det meget vanskeligt at skelne mellem på den ene side godstransport og spedition og på den anden side postleveringer. Transportvirksomheder leverer mange adresserede forsendelser under 20 kg som godstransport, og som er reguleret i godskørselsloven.

Det vil være noget nær umuligt for en transportvirksomhed at vurdere om en forsendelse på under 20 kg er en postpakke eller f.eks. stykgods og godstransport. Levering af isoleringsmateriale, madvarer, it-udstyr, enkeltforsendelser fra lager til fysiske butikker mv. er eksempler på forsendelser under 20 kg, som ikke umiddelbart er postpakker, men helt almindelig godstransport.

Det kan således ikke kun være forsendelsens vægt, der er afgørende for om der er tale om postpakker. Det fremgår også af daværende transportminister Hans Chr. Schmidt på spm. 11 til L44 (2010-11, 1.samling):

”Pakkepost defineres som erhvervsmæssig indsamling, sortering eller omdeling af adresserede pakker på op til 20 kg. Pakkepost er kendetegnet ved, at befordringen sker fra og til en række kunder, hvor den enkelte pakke indgår i virksomhedens produktions- og omdelingsstrøm, og ved at kunden kan få forsendelsen befordret i henhold til listepriiser, samt at kunden kan indlevere denne i postvirksomhedens netværk”

Forslaget om at lade kontraktspakker omfatte af postloven er derfor meget vanskeligt at håndhæve og meget vanskeligt for transportvirksomhederne at efterleve, når der ikke findes en klart defineret forskel mellem godstransport og postpakker.

Undgå overimplementering - Undtagelsen for kontraktspakker er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Da kontraktspakker blev indført i loven i 2014 oplyste Transportministeriet at *”Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter”* (L64, 2013-14, 1.samling). DI Transport er enige i, at den gældende undtagelse for kontraktspakker er i overensstemmelse med gældende EU-ret. Det vil således være en overimplementering af EU-reglerne at fjerne undtagelsen, der har været gældende siden 2011.

Forbrugerrettigheder er sikret

Da kontraktspakker blev indskrevet i postloven i 2014 oplyste Transportministeriet, at *”Forbrugerne vil dog været beskyttet af de almindelige regler om forbrugerbestemmelser.”* DI Transport er ikke bekendt med, at forbrugerne i dag skulle være dårligere stillet ved levering af en kontraktspakke fra en internetbutiks lager end ved en postpakke, der er indleveret på posthuset. Der synes derfor ikke at være nye forhold, der berettiger at fjerne undtagelsen for kontraktspakker.

At fjerne kontraktspakker øger de administrative byrder.

Det er DI Transports vurdering, at hvis man fjerner undtagelsen fra kontraktspakker, så vil man øge de administrative byrder på en række godstransports- og speditjonsvirksomheder, der i dag leverer kontraktspakker. Det gælder bl.a. i form af gebyrer og administrative omkostninger til tilladelser mv. Dette er unødvendigt i forhold til at opnå formålet med lovforslaget og den politiske aftale om liberalisering af postmarkedet. Derfor strider forslaget mod regeringens politiske mål om at mindske de administrative byrder på erhvervslivet.

På den baggrund skal DI Transport endnu engang opfordre til at opretholde undtagelsen i postlovens §2, stk. 3. om kontraktspakker og at Folketingets Transportudvalg under udvalgsbehandlingen ændrer lovforslaget derefter.

Med venlig hilsen

Rune Noack

Transportpolitisk chef i DI Transport